

gentage. Men jeg vil gerne holde statsministeren fast på de to ord, han i hvert fald sagde derudover, og det var »ærlig snak«. For det er faktisk det, vi taler om, og det er uærlig snak, statsministeren har ført sig frem med, for i valgkampen har statsministeren jo slet ikke nævnt alle de andre ting, som statsministeren var inde på nu.

Nej, det, statsministeren sagde, var: »Så længe Socialdemokratiet er i regering, er vi garant for, at efterlønnen ikke forringes.« Og efterlønnen er blevet forringet. Der er jo massevis af besparelser i denne efterløn, og det er det, regeringen gerne har villet.

Så siger statsministeren også, at hele Danmark ikke kan gå på efterløn, men det har vi jo aldrig nogen sinde talt om, og det har der aldrig nogensinde været tanker om. Men det, som statsministeren og regeringen har gjort, er at love en fredning af efterlønnen, og det var der beklageligvis nogle tidligere socialdemokratiske vælgere der hoppede på, og det er det, som oppositionspartierne i Folketinget forsøger at holde statsministeren fast på.

Formanden:

Jeg ved ikke, om jeg hørte et spørgsmål i indlægget?

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil bare godt til sidst bede statsministeren om at bekræfte, at der rent faktisk sker en forringelse af efterlønnen.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Fru Pia Kjærsgaard får desværre lejlighed til at sige en hel masse ting, der er forkeerte. Og det er jo ikke nyt for mig at høre fru Pia Kjærsgaard love guld og grønne skove til hver eneste borger i det her land uden at fortælle, hvor penge skal komme fra. Det kender vi godt, det er en gammel melodi på af og til nye flasker, det er der ikke noget nyt i, så det giver jeg ikke mange femører for. Det, jeg derimod gerne vil sige, er: Når dette efterlønsforslag her giver penge til det offentlige nu, skyldes det jo, at der de næste 7, 8, 9 år er over 100.000 mennesker på det danske arbejdsmarked, som fylder 60 år.

Fru Pia Kjærsgaard, jeg kan naturligvis ikke lukke øjnene for den kendsgerning, at til et ansvar som politiker hører også, at vi langtidssikrer velfærdssamfundet. Vi kan ikke se bort fra, at 100.000 mennesker, der fylder 60 år i de kommende år, naturligvis også skal vide med

sikkerhed: Er der efterlønsmuligheder for mig, eller er der nye vilkår?

Når vi derfor har ændret efterlønnen, hvilket for nogle, der har en meget, meget stor kapitalpension, som har meget ved siden af, vil betyde, at man får noget mindre efterløn end før – det er rigtigt – er det ikke den eneste rigtige måde at gribe det an på? Hvis samfundet er i en situation, hvor vi ikke uden nogen som helst betingelser fremover kan give folk 143.000 kr. om året, så må vi da tage konsekvensen.

Vi er kommet dertil nu, fru Pia Kjærsgaard, hvor advokaten, den højtlønnede akademiker og andre, der har en meget høj kapitalopsparing, ikke længere pr. automatik fra samfundet får serveret 143.000 kr. i efterløn om året, hvis vi vel at mærke samtidig skal være solidariske. Og jeg lægger altså afgørende vægt på, at den lavtlønnede, den nedslidte, fortsat har mulighed for som 60-årig at gå på efterløn.

Hvis vi skal have de to ting til at hænge sammen, fru Pia Kjærsgaard, må man have modet politisk til at træffe de beslutninger, der skal træffes, frem for at give befolkningen den illusion, at samfundet kan levere til alle 60-årige, der opfylder betingelserne efter de gamle regler, 143.000 kr. om året i al fremtid.

Det hænger ikke sammen, fru Pia Kjærsgaard, og det er derfor, vi nu siger: Ja, efterlønnen er bevaret; ja, efterlønnen er sikret. Folk, der opfylder betingelserne, kan gå på efterløn, men det er klart, at vi tager hensyn til, at de bredeste skuldre bærer mest. Det er et godt, gammelt og rigtigt princip.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jo, men statsministeren gjorde det jo til et hovedprincip i valgkampen at frede efterlønnen, og jeg synes ikke, at vi kan bruge den endnu en gang, den med advokaten, der tjener så mange penge og nu skal til at betale. Det er jo ikke advokaten, som statsministeren i øjeblikket har på nakken, det tror jeg ikke fremgår af den debat, der i øjeblikket foregår. Det er jo en helt anden gruppe, som statsministeren har på nakken, og som rent faktisk kan mærke en forringelse.

Er det ikke en forringelse af efterlønnen, når nu tiden i forhold til, hvor mange år man skal betale, bliver sat op, når der sker forringelser i forhold til kapitalpensionen, og når der skal ske en øget betaling for at kunne komme på efterløn?